

Jezus ging naar de Olijfberg,
en vroeg in de morgen
was Hij weer in de tempel.
Het hele volk kwam naar hem toe,
Hij ging zitten en gaf hun onderricht.

Toen brachten de schriftgeleerden
en de Farizeeën een vrouw bij Hem
die op overspel betrapt was.
Ze zetten haar in het midden
en zeiden tegen Jezus:

'Meester,
deze vrouw is op heterdaad betrapt
toen ze overspel pleegde.

Mozes draagt ons in de wet op
zulke vrouwen te stenigen.

Wat vindt U daarvan?'

Dit zeiden ze om Hem op de proef te stellen,
om te zien of ze Hem konden aanklagen.

Jezus bukte zich
en schreef met zijn vinger op de grond.

Toen ze bleven aandringen,
richtte Hij zich op en zei:

'Wie van jullie zonder zonde is,
laat die als eerste een steen
naar haar werpen.'

Hij bukte zich weer en schreef op de grond.

Toen ze dat hoorden gingen ze weg,
een voor een, de oudsten het eerst,
en ze lieten Hem alleen,
met de vrouw die in het midden stond.

Jezus richtte zich op en vroeg haar:

'Waar zijn ze?'

Heeft niemand u veroordeeld?'

'Niemand, Heer,' zei ze.

'Ik veroordeel u ook niet,' zei Jezus.

'Ga naar huis en zondig vanaf nu niet meer.'

Johannes 8, 1-11

De Olijfberg was een plaats waar Jezus ging
bidden. En vanuit die verbondenheid met God
was Hij vroeg in de morgen weer in de tempel.
Hij ging zitten en gaf hun onderricht. Het
onderricht van Jezus viel duidelijk niet in de
smaak van de schriftgeleerden en de Farizeeën.
*Ze wilden Hem op de proef stellen, om te zien of
ze Hem konden aanklagen. Daarom brachten
ze een vrouw bij Hem die op overspel betrapt
was.* Hun overtuiging was: *Mozes draagt ons in
de wet op zulke vrouwen te stenigen.* En dat
klopt: lees Leviticus 20,10 en Deuteronomium
22,22. Door overspel werd het vertrouwen in een
gemeenschap ondermijnd. Vandaar de zware
straf. Dat was enkele eeuwen vóór Christus.

Bij de Joden bestond de gewoonte dat de
oude teksten steeds opnieuw moesten worden
geïnterpreteerd in functie van de nieuwe tijden.
Die actualisatie gebeurde in het Leerhuis in de
synagoge. Het was duidelijk dat Jezus 'de wet'
op een andere manier actualiseert dan de
schriftgeleerden en de Farizeeën. Zij kiezen voor
de letterlijke interpretatie: *stenigen*. Alleen ... de
straf was bedoeld voor de vrouw én de man. Zij,
in hun mannenwereld, brengen alleen de
vrouw bij Jezus. Zij moet gestenigd worden.

Jezus gaat niet in discussie met hen. Geen
conflictgesprek. Hij zwijgt. *Hij bukt zich en schrijft
met zijn vinger op de grond. Maar zij blijven
aandringen. Hij richt zich op en zegt: 'Wie van
jullie zonder zonde is, laat die als eerste een
steen naar haar werpen.'* Stilte. *Zij gaan weg,
een voor een, de oudsten het eerst.*

*Dan richt Jezus zich op en vraagt: 'Waar zijn ze?
Heeft niemand u veroordeeld?' 'Niemand,
Heer.' 'Ik veroordeel u ook niet. Ga naar huis en
zondig vanaf nu niet meer.'*

Twee verschillende interpretaties van 'de wet'.
De schriftgeleerden en de Farizeeën lezen 'de

wet' vanuit hun machtspositie. Jezus leest 'de
wet' vanuit zijn verbondenheid met God.

De opstelling van de verschillende personen in
dit verhaal spreekt boekdelen. Het schilderij van
Georges Herregods illustreert het.

De schriftgeleerden en de Farizeeën staan
recht. Zij maken zich groot en wijzen de vrouw
met de vinger. Zij beschuldigen en hebben hun
stenen al bij de hand.

De vrouw staat ook recht, in het midden. Dat is
ongewoon. Maar het gaat om de schande.
Jezus bukt zich en schrijft met zijn vinger op de
grond. Hij maakt zich klein en zwijgt. Tweemaal
richt Hij zich op. Eerst naar de schriftgeleerden
en de Farizeeën. Hij veroordeelt hen niet. Hij
doet hen nadenken. Dan richt Hij zich op naar
de vrouw. Hij veroordeelt haar ook niet, maar Hij
doet haar nadenken: *'Ga naar huis en zondig
vanaf nu niet meer.'* Zal de vrouw zich daaraan
houden? We weten het niet. Het verhaal eindigt
open. Of beter: Jezus' woord roept nu óns op.

Wie zich 'de wet' toeëigent, maakt er een
gevaarlijk en zelfs dodelijk instrument van. Wie
'de wet' leest als woord van God, gaat met
mensen om in barmhartigheid en liefde.

Onze wereld en onze samenleving zijn hard.
Veel mensen staan op hun strepen. Wie of wat
hen niet aanstaat wordt veroordeeld. De
klassieke media en ook de zogenaamde
'sociale' media stenigen er op los. Er wordt
geoordeeld en veroordeeld. Iemand een
nieuwe kans geven wordt als zwakheid
beschouwd.

Wie zich klein maakt en opkijkt naar mensen, zet
nooit iemand te schande, maar geeft kansen,
laat zich verrassen door de schoonheid en de
goedheid in de ander en richt zich op in liefde
en barmhartigheid.
Dat is kiezen voor echt leven.

God,
vervul ons hart en ons leven
met de warmte van uw liefde.

Help ons
om tot rust te komen
in de stilte van uw woord
dat elke mens kansen geeft.

Breng ons tot inkeer
om te zien wie wij zijn:
mensen door U bemind,
medemensen van en voor elkaar.

Doe ons beseffen
dat wij telkens weer kansen krijgen
om ons te herpakken
als wij in de fout gegaan zijn.

Geef ons de moed
om niet te oordelen en te veroordelen,
maar om nieuwe kansen te geven
aan wie ze nodig heeft.

Vervul ons hart en ons leven
met uw liefde, God,
zodat ook wij van harte
kunnen kiezen voor leven.

Amen.

Schilderij: Georges Herregods

In het Licht van Gods Woord

Kies voor leven